

JAGODE NAŠE PASTORALE

Glasilo Škofije Novo mesto OKTOBER 2013, letnik VIII, številka 3

SPOŠTOVANEMU GOSPODU ŠKOFU
MSGR. ANDREJU GLAVANU
OB NJEGOVEM JUBILEJU,
SEDEMDESETLETNICI ŽIVLJENJA,
IZREKAMO ISKRENE ČESTITKE
IN VOŠČIMO OBILO BOŽJEGA
BLAGOSLOVA IN MARIJINEGA VARSTVA
NA NADALJNI ŽIVLJENJSKI POTI
TER APOSTOLSKE GOREČNOSTI IN
MODROSTI PRI VODENJU NAŠE
KRAJEVNE CERKVE.

Uredništvo

UVODNIK

V odrešenskem procesu ostaja vloga duhovnika kot posvečenega služabnika v oznanjevanju, liturgiji in dobrotelosti kljub spremenjenim pastoralnim, družbenim, kulturnim in socialnim okoliščinam zelo pomembna. V obhajanju evharistije pa ključna.

Pastoralni modeli so se skozi vso zgodovino Cerkve spreminjali. Lahko bi rekli prilagajali znamenjem časa ter nanje bolj ali manj ustrezno odgovarjali. Klerikalni model pastoralne dejavnosti se je posebno z nastopom moderne dobe spremenil oziroma stopil v ozadje. Ekleziologija drugega vatikanskega cerkvenega zbora je temu prenovljenemu pogledu dala odločilen zamah, še posebej s pozivom vseh k uresničevanju v svetosti, pozivom, ki ni omejen več samo na klerike, temveč z novo zavzetostjo vabi, da bi se v moči krstne odgovornosti vsi bolj zavzemali za rast Božjega kraljestva. Čut odgovornosti za Cerkev, župnijo in skupnost ni več samo na ramah klerikov, temveč celotnega župnijskega občestva. Vedno večje pomanjkanje duhovnikov v Evropi je ta proces ozaveščanja pospešilo v

pozitivni smeri. Prilaganju spremenjenim pastoralnim razmeram v Cerkvi je na svoj način posvečena tudi nova evangelizacija, *nova* predvsem po gorečnosti, metodah in izrazih. V okviru nove evangelizacije pa je s svojim posebnim poslanstvom vključen tudi duhovnik. Za dobro opravljanje duhovniške službe je primerno, da je duhovnik tudi dober voditelj. Tukaj se prepletajo milost, naravne sposobnosti ter osebnostne značilnosti posameznika.

Mašniško posvečenje duhovniku ne podeljuje samodejno voditeljskih sposobnosti. Te lahko razumemo tudi kot karizmo, ki je posamezniku podeljena na različne načine in v različni meri. Voditeljskih sposobnosti pa se je mogoče deloma naučiti in se zanje usposobiti na različnih tečajih in usposabljanjih. Letošnji pastoralni tečaj je bil naravnani v to smer: spregovoril je o *duhovniku kot voditelju nove evangelizacije*. Tudi nekateri prispevki v tej številki Jagod govorijo o tej problematiki. Vedno večja specializiranost življenjskih področij, tudi na verskem nivoju, zahteva od duhovnika, da se vedno bolj povezuje s sodelavci, to

je laiki, ki mu pomagajo pri opravljanju njegovega temeljnega poslanstva. V spremenjenih okoliščinah pa mora biti pri tem v prvi vrsti zavest, da smo vsi skupaj *sodelavci* v uresničevanju Božjega načrta v župniji. Od tega, kako bo duhovnik znal v župniji odkriti, poiskati ter navdušiti laike za skupno *so-delovanje*, bo odvisen v prihodnosti tudi življenjski utrip župnije. Zaradi vedno večjega obsega župnikovega dela pa tudi zaradi pomanjkanja duhovnikov bo vedno več župnij v soupravi – in bo potrebno pritegniti širši krog laiških sodelavcev. Pred časom je slovenski pastoralni teolog zapisal naslednjo spodbudo: »Ne samo v zidove in obnove, temveč v sodelavce nove«. Dobrega voditelja v prihodnosti lahko ne bomo prepoznavali po tem, kako zna vse postoriti sam, temveč kako zna k pastoralnemu delu pritegniti laiške sodelavce.

Zaslужni papež Benedikt XVI. je v govoru na srečanju z duhovniki v stolnici v

Varšavi, 25. maja 2006, orisal tudi profil duhovnika za naše stoletje: »Verniki od duhovnikov pričakujejo samo eno stvar: da bodo strokovnjaki v pospeševanju srečanja med človekom in Bogom. Od duhovnikov se ne zahteva, da bodo strokovnjaki v ekonomiji, gradnji objektov ali v politiki ...« To je tudi aktualna podoba duhovnika za čas, v katerem živimo.

Bogastvo in raznolikost člankov jesenske številke *Jagod* naj v naša župnijska občestva natrosi veliko prgišče novih pogledov, idej in spodbud, da bomo z novimi močmi, polni zaupanja v Božjo previdnost, tudi v naši krajevni Cerkvi na izzive nove evangelizacije velikodušno odgovorili.

Igor Luzar

Luč vere je utelešena luč, ki izhaja iz Jezusovega žarečega življenja.

papež Frančišek - Luč vere, 34

Ob rob pastoralnemu tečaju

DUHOVNIK – VODITELJ V NOVI EVANGELIZACIJI

Na letošnjem Pastoralnem tečaju z naslovom: »*Duhovnik – voditelj v novi evangelizaciji*« smo slišali, da danes v očeh ljudi ne postaneš voditelj že s tem, da si pač imenovan na vodilni položaj. Ljudje zares sprejmejo koga za voditelja šele, če se izkaže kot »karizmatična« osebnost. Mnoge znane karizmatične osebnosti morda res dajejo vtis, da so take od rojstva. V resnici se za videzom njihove spontanosti skriva ogromno truda in strokovne podpore. Za Božjo milost pa še vedno velja, da deluje po duhovniku ne glede na njegove sposobnosti, njegovo »karizmatičnost« in celo ne glede na njegovo osebno svetost ali grešnost. Tragično bi bilo,

če bi zato mislili, da je duhovnik lahko dober voditelj brez truda in strokovne podpore.

V Sloveniji je že kar bogata ponudba treninga varne vožnje. Ta je namenjen vsem voznikom, ne le začetnikom, in se prične s teoretičnim delom, sledijo vaje na poligonu. Tudi za vse, ki se imajo za dobre in izkušene voznike, je tak trening koristen, ker s pomočjo strokovnjakov vsak lahko še izboljša svojo vožnjo, popravi napake, ki se jih sam niti ne zaveda, in se pripravi na nevarnosti, ki zahtevajo posebne spretnosti, da se ne končajo slabo.

Ob letošnjem pastoralnem tečaju o duhovniku kot »voditelju v novi evangelizaciji«

Foto JJP

Udeleženci letošnjega pastoralnega tečaja med pogovorom

JAGODE NAŠE PASTORALE

Predavatelj dr. Boštjan Lenart

mi je prišlo na misel, da imamo znanja in izkušnje duhovniki kar precej, na raznih tečajih in izobraževanjih smo deležni »teoretičnega dela«, manjka pa nam takih »vaj na poligonu«, pri katerih bi dobili tudi strokovno povratno informacijo (»feedback«) o svojem vodenju in nasploh pastoralnem ravnanju, da bi tako še izboljšali svoje delo. V pogovoru z nekaterimi duhovniki smo ugotavljali, da bi morda različna predavanja vsak udeleženec lahko prebral že doma, če bi se besedilo že prej razposlalo po elektronski pošti, udeleženci pa bi lahko tudi že vnaprej poslali svoja vprašanja za predavatelje. Čas,

namenjen poslušanju predavanj, bi se tako skrajšal, več pozornosti bi se namenilo vprašanjem udeležencev, zato bi bili razni tečaji še boljši in koristnejši. Res najboljša pa je, če je vsem voditeljem krščanskih obče- stev na voljo možnost rednega strokovnega spremljanja. Različne oblike strokovnega spremljanja poznajo v mnogih poklicih, kjer gre za delo z ljudmi. Razveseljivo je, da se to počasi uvaja tudi v Cerkvi. Poleg tega je razveseljivo, da se tečajev in izobraževanj poleg duhovnikov udeležuje tudi vedno več drugih vernikov.

Dober voditelj zna poslušati druge in jih morda sploh uči govoriti, tako kakor Jezus »gluhim daje, da slišijo, nemim, da govorijo« (Mr 7,37). Vsi se moramo namreč mukoma učiti govorjenja o sebi, svojih izkušnjah in težavah ter tega, da damo drug drugemu priložnost povedati tudi to, kar nam morda ni všeč. Le tako lahko zvemo, kje sploh smo in kam naj nas od tod vodi naša vizija, ki je za voditelja najpomembnejša, kot smo slišali na pastoralnem tečaju.

mag. Tomaž Maras

*Vera nam odpira pot in spremlja naše korake
v zgodovini.*

papež Frančišek - Luč vere, 8

ŠKOFIJA NOVO MESTO

SOODGOVORNOST LAIKOV V ŽUPNIJI

Morda bi se moral vsak izmed nas moral zamisliti nad svojo osebno vero. Nekateri sicer verujejo v vse, kar molimo v apostolski veri. Pa je dovolj samo verovati? Kakor je zapisano v Svetem pismu (Jak 2,14–18): »Kaj pomaga, moji bratje, če kdo pravi, da ima vero, nima pa del?«

Vera mora biti dejavna, vera brez del je mrtva. K temu smo poklicani vsi, ki smo s sv. krstom postali Božji otroci in udje katoliške Cerkve. Dolžni smo biti dejavni v Cerkvi, živeti in deliti vero ter podpirati drug drugega. Ob tem se učimo in vedno znova odkrivamo drugačne poglede. Če se trudimo in vztrajno iščemo Njegovo pot, pridemo do novih spoznanj. Zato je potrebno delati korake naprej, iskati in se ne ustavljati. Če ljubiš, želiš o ljubljenem izvedeti vse.

Sama sem največ odgovorov dobila v katehetsko pastoralni šoli. Poleg poučevanja verouka sem v župniji dejavna tudi kot članica pastoralnega sveta in pevka pri pevskem zboru. Povsod je pomembno, da pridobljeno znanje nadgrajujem z občasnimi seminarji in vajami. Tako sem se septembra v Novem mestu udeležila pastoralnega tečaja z naslovom Duhovnik, voditelj v novi evangelizaciji. Začutila sem problem pastirja, ki vodi ovce, da ostanejo skupaj na istem pašniku. Pogovori o nesoglasjih, do katerih

pogosto prihaja v župnijah, in vlogi duhovnika pri vsem tem so me spodbudili k razmišljanju. V nekem primeru mlada mamica pride prosit za krst otroka, v drugem se župnik sreča s pastoralnim svetom ... Vsaka stran zagovarja svoje potrebe in želje in se ne trudi postaviti v kožo »nasprotnika«. Pravzaprav razumem obe strani. Včasih živimo vsak v svojem svetu, govorimo različne jezike in si ne vzamemo časa, da bi se naučili

V današnji življenjski naglici je pomembna predvsem vloga bližnjih sodelavcev.

razumevanja drugega. Vendar so največkrat vse oči uprte v duhovnika. Pričakuje se, da mu je Bog dal prav vse talente. Naj bi bil dober učitelj, socialni delavec in psiholog. Seveda se mora spoznati tudi

na vsa dela, ki so povezana z župnijo. Biti mora dober gospodar, gradbenik in gozdar ter znati izbrati prave ljudi, ki jim zaupa, da bodo dela dobro opravili. Drugače je potrebno reševati spore, ki včasih nastanejo ob različnosti ljudi v gospodarskem in tudi pastoralnem svetu.

Najbolj smo dejavni v veri, če smo zgled krščanskega življenja.

Ker so časi, ko je kaj zastoj, že kar malo v pozabi, se mora nemalokrat soočiti tudi z denarno stisko; pričakovanja so velika, »dar uboge vdove« pa ne zadošča za vse. Vse to in še marsikaj duhovnikom jemlje dragoceni čas, ki ga potrebujejo za svoje duhovno poslanstvo.

V današnji življenjski naglici je pomembna predvsem vloga bližnjih sodelavcev, kot »prevajalcev« med župnikom in farani. Ljudje pridejo k župniku z določenim namenom in v pričakovanju, da bo zadeva rešena njim

v prid. Zato je duhovnik, ki želi Jezusov nauk živeti in učiti, zaznamovan kot zastarel, nečloveški. Jezijo se in obrekujejo. Včasih je bilo nedopustno govoriti slabo o duhovniku. To je bilo med drugim vzgojno, saj je naš duhovni oče, o očetu pa ne govorimo slabo. Tukaj lahko tisti, ki čutimo še večjo pripadnost Cerkvi, naredimo veliko dobrega. Najbolj smo dejavni v veri, če smo zgled krščanskega življenja. Cerkev kot občestvu pomagamo po svojih zmožnostih in podpiramo dušne pastirje pri njihovem poslanstvu. Seveda je v prvi vrsti molitev občestva. Vedno znova lahko začnemo. Tukaj je mesec oktober, ko skozi prelepo molitev rožnega venca premišljujemo in dvigamo pogled k Božji Materi Mariji. Prosimo jo, naj nam izprosi milost vere, da bomo zmogli sprejemati tudi tisto, česar včasih ne razumemo. Naj nas blagoslavlja po naših duhovnikih, ki jih je izbral Njen Sin.

Duhovnik je ob mašniškem posvečenju kakor cvet, dišeč in poln lepote. Verniki, ki se zbiramo ob mašniku pri Jezusovi daritvi, doživljamo že tukaj priokus nebes. Toda namesto da bi cvet zalivali z molitvami, pogosto sejemo več vrst plevla – obrekovanje, nerazumevanje, jezo. Čeprav včasih kakšen cvet odpade, jih vendar veliko ostane in so v oporo vsem nam, ki želimo živeti za nebesa.

*Marija Tekavec, katehistinja,
Dole pri Litiji*

Pastoralno načrtovanje v letu 2013-14

»DOBER IN PRAVI PASTORALNI NAČRT SE NE NAPIŠE, AMPAK SE IZMOLI!«

Gornje besede, ki jih je v uvodu v priročnik za ŽPS z naslovom *Na poti k izviru* zapisal upokojeni ljubljanski nadškof dr. Anton Stres, so dobro izhodišče za prehod od leta »ogrevanja« za pastoralno načrtovanje k letu, ko nastaja konkreten pastoralni načrt po naših župnijskih in škofijskih občestvih. Nadškof pravi: »Doslej smo se prepričevali, da je to koristno in potrebno in ob branju dokumenta *Pridite in pogledjte* smo se nekako gledali v ogledalu tega, kar bi moralo biti. Ob branju in razpravah tega besedila smo bolj razumeli svoj čas, v katerem živimo in ki nas velikokrat neprijetno preseneča. Odkrili smo izzive, se pravi naloge, ki nam jih zastavljajo okoliščine, v katerih živimo, če hočemo vero v naših krščanskih občestvih ohraniti in jo neokrnjeno izročiti prihodnjim rodovom. (...) Sekularizirano okolje, v katerem živimo, tako zahteva osebno krščansko prepričanje, kajti samo to lahko v tem okolju obstane in se ohrani. Osebna vera nas vseh je torej glavni cilj tega pastoralnega načrtovanja.«

Ko imamo pred seboj jasen glavni cilj, ki ga hočemo doseči (okrepljena osebna vera nas samih in drugih članov našega krščanskega občestva), želimo sedaj ugotoviti, kateri so sedaj konkretni cilji v škofijah in župnijah ter tiste dejavnosti ali dogodki,

ki k tem ciljem vodijo. In ta proces znotraj ŽPS že teče, ponekod intenzivno, drugod pa še zbirajo korajžo. Veliko se tudi moli v ta namen, saj »za ta projekt nikakor ne zadošča naš osebni napor, veliko razprav, ampak potrebujemo Božjo pomoč, razsvetljenje Svetega Duha«.

Kot pripomoček za poglobljanje v pet izzivov, ki jih pred nas postavljata krovni dokument *Pridite in pogledjte* in pisanje župnijskih pastoralnih načrtov, imamo na voljo priročnik za ŽPS naslovom *Na poti k izviru*. Priročnik je pripravljen za letošnje in prihodnje pastoralno leto, za vsako leto je pripravljenih deset poglavij. Župnijski pastoralni sveti, ki se sestajajo vsak mesec, imajo na voljo poglavja o pastoralnem načrtovanju (1, 3, 5, 7, 9, 10, 12, 14, 16, 18, 19, 20) in poglavja, ki so namenjena zgolj rednemu pastoralnemu delu (2, 4, 6, 8, 11, 13, 15, 17), tisti, ki se srečujejo vsak drugi mesec, pa naj bi izbrali le poglavja o pastoralnem načrtovanju.

Kako je zasnovano posamezno poglavje o načrtovanju? Najprej imamo duhovno poglobitev z branjem Božje besede, uvodnim razmišljanjem o Božji besedi in kratkim osebnim premišljevanjem. Nato je naveden glavni cilj pastoralnega načrtovanja ter izziv, ob katerem na določenem srečanju

razmišljamo. Predlagane so različne metode, ki omogočijo, da lažje pridemo do ciljev, ki jih želimo oblikovati. Naj poudarim, da so metode le predlagane v pomoč, lahko se izbere tudi drug način dela. Predlagane metode omogočijo, da so predlogi zapisani in vsem vidni. Ko predloge zapišemo, oblikujemo cilje (enega ali največ tri). Cilji niso dejavnosti. Cilji označujejo to, kar želimo doseči, dejavnosti so pa način, s katerim bomo zastavljeni cilj dosegli. Pri oblikovanju ciljev bodimo pozorni na to, da ustrezajo resničnim potrebam in možnostim, da so uresničljivi (kdo jih bo uresničil), da so časovno opredeljeni (določimo začetek in konec izvajanja) in preverljivi. Če bo načrtovanje potekalo s celotnim ŽPS, predlagam, da se manjša skupina (župnik in člana, ki sta se udeleževala usposabljanja) pripravi na izvedbo (potek) posameznega srečanja in določi: kdo bo prebral Božjo besedo, kdo uvodno razmišljanje, kako bo potekalo osebno premišljevanje (kot piše ali drugače) in predvsem, kako bo potekal razmislek ob določenem izzivu (ali po kateri od predlaganih metod, po prirejani metodi ali na drug način). Določiti je potrebno, kdo bo vodil oblikovanje ciljev in načrta dejavnosti (odgovorna oseba, dejavnost, čas, preverjanje). Če župnik s sodelavci (tajništvo ŽPS) oceni, da bi bilo z načrtovanjem v celotnem ŽPS preveč težav, svetujem, da oblikujete »načrtovalno skupino«, ki jo poleg župnika in članov, ki sta se usposabljala, sestavlja še nekaj članov iz ŽPS (skupaj pet članov) in izpeljete načrtovanje v tej skupini, oblikovane cilje in načrt dejavnosti pa predložite v potrditev celotnemu ŽPS.

Priznam, priročnik se lahko zdi zapleten in zahteven. Pa ni. Prinaša le navodila in več možnosti za izbiro. Je tako, kot bi prišli na veliko križišče: veliko prometnih znakov in veliko cest. Prvi občutek je, da gre za veliko zmedo ali za nekaj zelo zahtevnega. Ko pa obvladamo vožnjo, ugotovimo, da brez težav prevozimo tudi veliko križišče in da so nam vsi tisti znaki v pomoč, da varno in kar najhitreje najdemo zeleno smer. Tako je tudi s tem priročnikom. Potrebno ga je pred sejo ŽPS odpreti in se pripraviti, potrebno je izbrati eno izmed možnosti in se odločiti za način dela.

V januarju bo četrto srečanje predstavnikov iz ŽPS in župnikov. Za nami bo že nekaj mesecev in načrtovalnih srečanj in menim, da bodo že tudi prvi rezultati ter veliko vprašanj, na katera bomo skupaj iskali odgovore in pomagali drug drugemu na tej poti, v tem procesu.

Vzporedno z načrtovanjem po ŽPS teče tudi proces načrtovanja v ŠPS. V novembru je predvideno celodnevno srečanje ŠPS in oblikovanje prvih poglavij škofijskega pastoralnega načrta.

Za konec naj poudarim nekaj, kar je zelo pomembno. Z izvedbo zastavljenih ciljev začnite takoj, ne odlašajte na prihodnost, ko bo ves načrt narejen in potrjen. Ob koncu vsakega pastoralnega leta je predvideno že preverjanje uresničenega.

Želim obilo Božjega blagoslova pri delu in predvsem to, da bi bilo vse to naše naprežanje res Božje in ne le naše delo.

Silvester Fabijan, tajnik ŠPS

Dekanijska srečanja članov ŽPS

SKUPAJ GRADIMO ŽIVA OBČESTVA

24. novembra 2013, na zadnjo nedeljo liturgičnega leta, na praznik Jezusa Kristusa, kralja vesoljstva, ko se konča leto vere, postavljam članom ŽPS in drugim sodelavcem v ospredje opravljeno delo in konkreten pristop k sestavljanju župnijskega pastoralnega načrta. Po letu prebiranja in idejnega snovanja po smernicah Medškofijskega odbora, ki je nakazan v brošuri Pridi in poglej, smo NA POTI K IZVIRU. Od želja in idej je treba preiti k odločitvam. Ob številnih dejavnostih iščemo pot k utrjevanju župnijskih živih občestev. To je naloga tako za vsakega posameznega člana kot za celoten ŽPS.

Ta jesenska srečanja članov ŽPS, Karitas in drugih sodelavcev po dekanijah so že tradicija. Odbor za ŽPS pri SPS je mnenja, da je prav nedelja KRISTUSA KRALJA vsebinsko in časovno najbolj primerna. V vsaki dekaniji se boste pripravili in izpeljali srečanje na svojski način. Posamezne župnije naj bi na kratko predstavile, kako je delo steklo. Predavatelj naj bi prenesel poudarke letošnjega pastoralnega tečaja in

konkretiziral vodstveno poslanstvo ŽPS, ki naj bo kot živo malo, a vodilno občestvo med drugimi župnijskimi skupinami.

Duhovniki boste preko tajnikov svojega ŽPS ali osebno povabili vse člane in druge sodelavce k zanesljivi udeležbi.

Za konec meseca januarja 2014, je načrtovano četrto srečanje odbora dveh ali treh članov iz vsake župnije, ki ste preko tajništva ŽPS ali kako drugače izbrani, da ste skupaj z župnikom vodilni pri načrtovanju in uresničitvi pastoralne preнове v župniji, dekaniji in škofiji. Na seji dekanov pa je bilo predlagano, da bi ta srečanja potekala po dekanijah.

Bolj konkretno in učinkovito bo to srečanje, če bo tokrat na ravni dekanije pod vodstvom dekana in dekanijskega animatorja za ŽPS. Se bomo še pogovorili, ŠPS pa bo pripravil smernice.

*France Dular,
voditelj odbora za ŽPS*

Verovati pomeni zaupati se usmiljeni Ljubezni, ki stalno sprejema in odpušča, ki nosi življenje in mu podeljuje smer.

papež Frančišek - Luč vere, 13

JAGODE NAŠE PASTORALE

TRENDI PRI STATISTIKI VEROUČENCEV 2008 – 2013

Nova evangelizacija nas kliče vedno bolj v katehezo oz. formacijo odraslih, a kateheza otrok in mladostnikov v naših župnijah še vedno ostaja primarno področje verske vzgoje. Še vedno se večina staršev odloči, da bodo njihovi otroci obiskovali župnijsko katehezo, čeprav pogosto brez globljega osebnega verskega motiva.

Minilo je pet let, odkar smo zadnjič predstavili število veroučencev v škofiji. Tu je predstavljeno gibanje števila glede na dekanije in na celotno škofijo za zadnjih pet let. Kot je razvidno iz tabel in grafov, je v glavnem povsod rahel upad, kar je predvsem posledica upada števila rojstev. Dekanija Žužemberk je postala bogatejša za eno

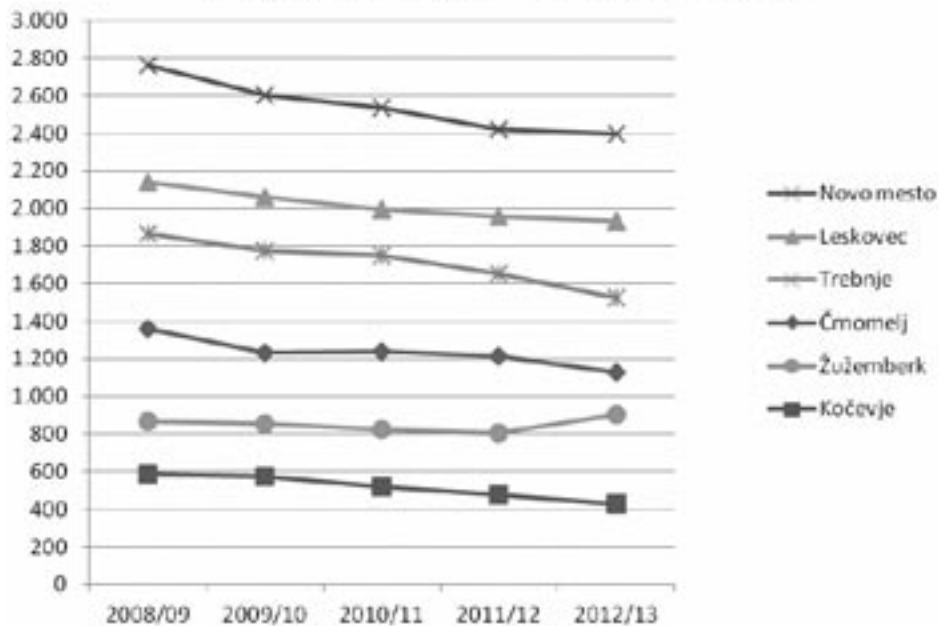
župnijo, kar se vidi tudi pri dvigu povprečja za leto 2012/13.

Naj Gospod blagoslovi vsak naš napor za to, da bi otroška srca globoko dojela skrivnost Božje ljubezni.

Pastoralna služba

Leto	Novo mesto	Leskovec	Trebnje	Črnomelj	Žužemberk	Kočevje
2008/09	2.761	2.141	1.868	1.359	867	584
2009/10	2.605	2.061	1.772	1.234	853	576
2010/11	2.534	1.993	1.752	1.239	823	521
2011/12	2.419	1.958	1.651	1.217	807	479
2012/13	2.399	1.933	1.524	1.127	906	429

Število veroučencev po dekanijah

Skupno število veroučencev za celo škofijo 2008–2013

LETO	ŠTEVILO VEROUČENCEV
2008/09	9.580
2009/10	9.101
2010/11	8.862
2011/12	8.531
2012/13	8.318

Škofijska oznanjevalna komisija

ODBOR ZA BRALCE

Ko sem bil v začetku leta imenovan za vodenje odbora za bralce, sem predsedniku liturgične komisije posredoval predlog programa dela. Na seji komisije je bil program sprejet s pripombo, da je obsežen, saj se do sedaj pri tem delu ni veliko dogajalo.

Program sem zastavil na naslednji način:

1. Vzpostaviti redno ponudbo za župnije in dekanije za usposabljanje bralcev. Na dekanijski ravni je to lahko bolj splošno ozaveščanje, na župnijski pa bolj kot »šola za bralce«, delavnica z mentorjem. V mislih imam tudi nekaj mlajših slovenistov, ki so tudi bralci.

Ta del programa sva s Tomažem tudi v praksi preizkusila v dekaniji Črnomelj, saj smo v Semiču imeli večer z bralci, ki se ga je udeležilo kakih 40 do 50 bralcev. Čeprav zaprosene refleksije nisem dobil, je bil vtis, da so udeleženci lepo sprejeli ta način dela.

2. Razširiti pobudo, da se iz relativno heterogenih skupin bralcev oblikujejo občestva, ki se v župniji dobivajo bolj ali manj redno tedensko ali vsaj mesečno. Tu bi lahko bralce povezali s sedanjimi bibličnimi skupinami, kjer so, sicer pa bi oblikovali nove.

Ta pobuda je v celoti skladna s prizadevanji ŠPS, ki je na pomladanski delavnici ob obravnavi izzivov za novo evangelizacijo

izpostavil najprej vrnitev k izvirom in na drugem mestu oblikovaje občestev v župnijah. Tako se potreba po oblikovanju občestva bralcev bogoslužnih beril ponuja sama po sebi. Vrnitev k izvirom pa med prednostne izzive postavlja navajanje na redno prebiranje Svetega pisma, premišljevanje besedil in prevajanje le tega v življenje.

3. Od ostalih pobud pa mi je blizu akcija enkrat letno večurno (lahko tudi celodnevno ali večdnevno) branje Svetega pisma, ki bi lahko postalo tradicionalno druženje bralcev ob Božji besedi, ko bi jim v okviru skupne maše spregovoril tudi škof ali pa povabljen bibliacist. To bi lahko bilo nadomestilo za škofijsko romanje, ki bi ga izvedli na Zápłazu. Primeren čas pa bi bil postni čas.

4. Za osebno izpopolnjevanje bi bilo primerno spodbujati, da je vsak bralec naročen na revijo Beseda med nami.

Sedaj že lahko povem, da je bilo dosedanje mrtvilo posledica nezanimanja dekanov in župnikov za tovrstna srečanja. Za letošnji program se je odločila le dekanija Črnomelj, ena dekanija je odklonila sodelovanje, druge na predlog niso niti odgovorile.

Poudaril bi rad, da je tako delavnico mogoče izpeljati tudi na ravni župnije ali dveh, saj je običajno v posamezni župniji več deset bralcev.

Ob tem se mi postavlja vprašanje smiselnosti dela tega odbora. Če za to ponudbo ne bo povpraševanja, bom škofu predlagal, naj odbor ukine in prenese odgovornost za delo z bralci na župnike.

Upam pa, da bodo prizadevanja za oživitve nove evangelizacije vzeta bolj zares in da lahko na tem delčku pastoralnega dela dodamo v mozaik kamenček, ki bo – če že ne zgled – vsaj delu ožjih sodelavcev v župniji omogočil osebno in duhovno rast v hoji za Jezusom.

Če ste se odločili za izvedbo delavnice v svoji župniji ali dekaniji, mi to lahko sporočite na naslov: **marjan@dvornik.org**

Marjan Dvornik

Predstavitve novega bogoslovca novomeške škofije

UROŠ PAVKOVIČ

Rodil sem se 8. avgusta 1994 materi Dragici in očetu Stanku. Imam osem let starejšega brata Petra. Prihajam iz Velike vasi v župniji Leskovec pri Krškem.

Po naravi sem »raziskovalec«, zanima me vse mogoče. Tako sem se ustavil tudi pri vprašanju, kako bi se v življenju izpolnil oz. bil srečen. Dolgo časa sem sanjaril, da bom profesor. V naši družini je bilo vseskozi navzoče tudi versko življenje. Tako sva morala z bratom pridno obiskovati verouk in sveto mašo. Kot prvošolček sem začel tudi ministrirati. Ta korak v mojem življenju me je približal Gospodovemu oltarju in tudi

duhovniku. Spominjam se, kako sem z občudovanjem opazoval domačega župnika pri obhajanju evharistije; s svojo pristno duhovniško držo me je prepričal o svetosti in pomembnosti duhovništva. Postopoma sem se začel spraševati, ali bi postal duhovnik. Tako sem v želji, da bi spoznal, ali je ta moja želja »postati duhovnik« tudi želja Boga, leta 2009 vstopil v Slomškovo semenišče v Mariboru, kjer sem opravil svoje srednješolsko izobraževanje in tudi maturiral. V zadnjem letu semenišča sem živel na župniji Maribor Tezno, kjer sem se srečal s pastoralnim delovanjem. Hkrati pa sem lahko spoznaval življenje duhovnika od jutra do večera. V teh letih je v meni dozorela odločitev za vstop v bogoslovje. S tem nadaljevanjem semeniškega življenja želim še naprej razločevati Gospodov klic. Želim izpolniti voljo Boga in mu biti popolnoma predan v tem, kar mi je namenjeno. Moj veliki vzornik blaženi škof Slomšek je zapisal: *Kdor hoče druge vneti, mora sam goreti!* Tako tudi jaz želim najprej sam goreti, da bom lahko vnel ostale za božje kraljestvo.

Bogoslovci novomeške škofije v akademskem letu 2013/14

1. LETNIK

Uroš Pavkovič

roj. 8. 8. 1994 Novo mesto
(Leskovec pri Krškem)

2. LETNIK

Branko Jurejevčič

roj. 13. 10. 1985 Novo mesto
(Podzemelj)

Tadej Strniša

roj. 17. 3. 1993 Novo mesto (Trebnje)

4. LETNIK

Matej Gnidovec

roj. 3. 11. 1991 Novo mesto
(Žužemberk)

Boštjan Gorišek

roj. 20. 10. 1987 Novo mesto
(Ajdovec)

Štefan Hosta

roj. 10. 4. 1991 Novo mesto
(Šentjernej)

Roman Ivanetič

roj. 26. 12. 1987 Novo mesto (Semič)

Redovniški dan Šentjernej – Zápłaz, 18. 9. 2013

REDOVNIK IN REDOVNICA, ČLOVEKA DUHOVNEGA IZKUSTVA

V sredo, 18. septembra, se je več kot 300 redovnic in redovnikov iz vse Slovenije – to je največje število v zadnjih desetih letih – zbralo na redovniškem dnevu, ki sta ga letos gostili novomeška škofija in župnija Šentjernej.

V župniji živijo tri redovne skupnosti: Kartuzijani, Skupnost Loyola in Šolske sestre de Notre Dame. Kot je v pozdravnem nagovoru povedal domači župnik, dekan Anton Trpin, je imela župnija v prejšnjem stoletju veliko duhovnih poklicev, danes še živečih je devet redovnic, sedem duhovnikov, bogoslovec in redovni brat.

V župnijski cerkvi je novomeški škof msgr. Andrej Glavan vodil somaševanje apostolskega nuncija dr. Juliusza Janusza, višjih redovnih predstojnikov in nad sto soratov. Pri maši so sodelovali različni redovi. Gospod škof je v homiliji poudaril, da je sreča redovništva udeležnost pri Kristusovem

križu, in nas spodbudil k pričevanju edinsti, saj so različne karizme kot vrt s pisanimi cvetovi, vsaka je dragocen dar za Cerkev. Po nagovoru so predstavniki redov –okrog 30 jih je v Sloveniji – prinašali različno cvetje, ki simbolizira karizme, ki bogatijo Cerkev. Rože so simbolično posadili v pripravljen vrt pred oltarjem. Ko smo s krstnimi obljubami izpovedali vero, je sestra novinka prinesla pred oltar svečo in jo prižgala.

Po maši smo se zbrali v Kulturnem centru Primoža Trubarja. Po okrepčilu nas je v polni dvorani, ki nosi ime po zaslužnem šentjernejskem župniku Antonu Lesjaku, pozdravil župan Franc Hudoklin. Sledilo je

JAGODE NAŠE PASTORALE

predavanje p. Ivana Platovnjaka DJ: *Vpliv duhovnega izkustva na redovno življenje*. Poudaril je, da »duhovno izkustvo ni nekaj lastnega duši, temveč vedno izvira iz Svetega Duha. Razpoznavno znamenje za pristno izkustvo je vedno dejavna krščanska ljubezen in sad Duha.« Zbranim je nekaj spodbudnih besed o stanju Cerkve na Slovenskem namenil tudi g. nuncij in blagoslovil obed,

Razpoznavno znamenje za pristno izkustvo je vedno dejavna krščanska ljubezen in sad Duha.

Božje in prejeli blagoslov. Dan je bil bogat tako na duhovni kot na bratski – sestriški ravni, k temu je pripomogel tudi sončen dan, veselje in dobra volja vseh ter gostoljubnost Dolenjcev.

pripravljen v avli Centra. To je bila priložnost za druženje, klepet in medsebojno spoznavanje.

s. Terezija Hostnik, ND

Popoldan smo napolnili še cerkev Marije Pomočnice na Záplazu, kjer počivajo relikvije blaženega mučenca Alojza Grozdeta. Po predstavitvi te romarske poti in tihi molitvi pred Najsvetejšim smo zapeli litanije Matere

650 LET ŽUPNIJE FARA PRI KOČEVJU

KLJUB VIHRAM JE CERKEV ŠE VEDNO TU

Na robu dežele Petra Klepca in kočevskih gozdov, kjer se slovenska zemlja pri Kolpi dotika hrvaškega sveta, leži kraj z imenom, ki še tako bežnemu popotniku, namenjenemu na Hrvaško, pove, da je tu staro cerkveno središče. Fara je duhovno srce Kostelskega Kostela, tako pokrajina kot prebivalci, dolguje svoje poimenovanje kostelskemu gradu oziroma naselbini pod njim, ki je prvič omenjen kot Costel leta 1336. Fara je stopila v pisno zgodovino leta 1363, ko je oglejski patriarh

dovolil, da se v teh odročnih krajih ribniške prafare ustanovi samostojna župnija. V listini iz leta 1383 se omenja prvi duhovnik, Kajudin po imenu. Ribniška prafara, ki je obsegala vso ribniško dolino prek Kočevja do Kolpe, je bila preobsežna za dobro dušno pastirstvo, zato je bila ustanovitev župnije pri Fari velika pridobitev za kraje ob Kolpi. Tu je nastalo središče, ki je v najbolj cvetočem obdobju župnije štelo čez tri tisoč ljudi (dandanes pa le dobrih 400). Današnja cerkev stoji na kraju, kjer je stala prvotna. Vrh griča, ki je močno obzidan, so jo postavili na pravi razgledni točki, kar je bilo dobrodošlo posebno v časih turških vpadov. Pravijo, da jo je takrat obdajal tabor s tremi stolpi. Stari zapisi pa povedo, da se je po navadi tukajšnji župnik zatekel v utrjeni trg, grad Kostel, ki je spadal pod to župnijo.

Njegovi lastniki so bili tudi prvi dobrotniki in zavetniki župnije. Imeli so pravico predlagati župnika. Najprej so bili to Ortenburžani, za njimi Celjani, te pa so nasledili Habsburžani. Za razgibano zgodovino prifarske cerkve so poleg Turkov poskrbeli tudi protestanti, ki so imeli sredi 16. stoletja v njej svoje svetišče. V protireformaciji pa je tu zaslovela božja pot. Izročilo pravi, da je v 17. in 18. stoletju, ko so bila romanja najbolj živa, prihajalo sem veliko romarjev. Prepovedi Jožefa II. in poznejši

časi so jo potisnili skoraj v pozabo. Svoje je pripomogel tudi sloves bližnjih dveh božjih poti: na Zdihovem in pri Ebnerpildu pri Kočevski Reki (obe sta bili po vojni uničeni). Toda, kdor vidi današnjo prifarsko cerkev, takoj pomisli, da so jo zidali tudi za romarje, ki naj bi spet prihajali.

Župnija Fara je pred dvesto leti štela 3.000 vernikov, proti koncu 19. stoletja pa je število začelo upadati. Ker je Kostel kraško in hribovito območje, dobre zemlje pa je zelo malo, so se ljudje začeli izseljevati v Ameriko, Avstralijo, na Hrvaško. Moški pa so »obzerali«, hodili so okrog in prodajali stvari, ki so jih čez zimo naredili doma. Bili so znani tudi kot prodajalci pečenega kostanja in so prišli celo do Prage ter Dunaja. Iz vizitacijskih poročil župnikov je razvidno, da so jim tisti, ki so se vračali domov, skoraj izpraznili župnijo, s tem ko so delali reklamo, kako je v tujini lepo in dobro. Zato so župniki proti tem odločno nastopili.

Danes šteje občina Kostel okoli 700 prijavljenih prebivalcev, stalnih je okoli 400. Znani duhovniki, ki so bili doma iz Kostela: prof. Jože Gregorič, slavist, napisal je slovar kostelskega jezika, ki ga hrani NUK; Franjo Rački, prvi predsednik Jugoslovanske akademije znanosti in umetnosti; msgr. Ivan Jurkovič, nuncij v Rusiji. S Fara je doma tudi Jože Rački, župnik v župniji Št. Peter – Otočec. I. Jerina je bil leta 1857 pobudnik za ustanovitev prifarske šole. Skoraj pol stoletja je za Prifarce skrbel Anton Pogorelc, doma iz Strug, stric lazarista Zdravka Pogorelca. Prifarci se v zadnjih letih zelo radi spominjajo svoje preteklosti, čeprav je bila zelo

težka in kruta, in s ponosom povejo, od kod prihajajo. Sam upam, da bodo ohranili vero in pripadnost svojemu kraju.

Glavno praznovanje 650-letnice je bilo 14. avgusta. Slovesnost je vodil novomeški škof Andrej Glavan. Po dolgih letih smo zopet imeli procesijo z Marijinim kipom, ki je stal že v prejšnji cerkvi. 15. avgusta smo obhajali farno žegnanje. Glavni mašnik in pridigar je bil kardinal Franc Rode. Na ta dan Kostelci, ki živijo drugod, prihajajo domov, da v krogu domačih praznujejo ta največji župnijski praznik.

Andrej Pažur, župnik pri Fari

650 LET ŽUPNIJE RAKA

JUBILEJ, KI ZAVEZUJE ZA PRIHODNOST

Letos obhajamo 650-letnico župnije Raka. Kraj Raka se v pisnih virih omenja prvič leta 1178, ko je bil v lasti stiškega samostana. Raški grad se prvič omenja leta 1248. Dolga leta so bili njegovi lastniki »gospodje raški«. Župnija je bila ustanovljena leta 1363. Prej je to ozemlje spadalo pod župnijo Bela Cerkev, ki spada med najstarejše župnije na Slovenskem. Iz župnije Raka sta pozneje izšli župniji Studenec (1862) in Bučka (1876).

Značilnost Rake je mogočna baročna župnijska cerkev sv. Lovrenca z dvema zvonikoma. Prednica sedanje župnijske cerkve je bila manjša gotska cerkev, ki so jo podrti in leta 1770 začeli zidati sedanjo; posvečena je bila leta 1804. Cerkev je začel zidati v baročnem stilu ljubljanski stavbenik Lovrenc Prager, delo pa je nadaljeval njegov sin Ignac, ki je v klasicističnem duhu poznega 18. stoletja poenostavil nekatere detajle. Popolnoma opremili so cerkev šele v drugi polovici 19. stoletja. Poleg glavnega oltarja sv. Lovrenca so v cerkvi še stranski oltarji Device Marije Kraljice, trpečega Jezusa (*ecce homo*), sv. Ane in sv. Antona puščavnika. Omeniti velja še lepo poznobaročno prižnico.

Najdragocenejša umetnina pa je kakovostna baročna orgelska omara. Raške orgle so bile prenesene iz opuščene samostanske cerkve v Kostanjevici na Krki. Naredil jih je leta 1742 orglarski mojster Janeček iz Celja. Te orgle so služile do leta 1910, ko je podjetje bratov Mayer iz Feldkirchna na Predarlškem naredilo nove, pnevmatične orgle in jih postavilo v stare omare. Te orgle so bile v uporabi nekako do leta 2000. Leta 2007 smo obnovili notranjščino cerkve, popolnoma obnovili orgle ter restavrirali tudi lepo baročno orgelsko omaro. Zunanjščina cerkve je bila obnovljena leta 2009, župnišča pa leta 2012.

Župnija Raka ima štiri podružnice: sv. Lenarta v Ravnem, sv. Neže na Vrhu, sv.

Petra v Koritnici in sv. Marjete v Podulcah. V sedanjem gradu na Raki so v letih 1948–1997 bivale usmiljenke, ki so naredile veliko dobrega za župnijo in jih imajo ljudje v lepem spominu. Župnija ima približno 1750 prebivalcev (28 vasi). Verouk obiskuje 165 otrok. Vsako leto je krstov več kot pogrebov.

Za zgodovino prava na Slovenskem je pomemben raški župnik Andrej Recelj, ki je leta 1582 prvi prevedel (iz nemščine) tako imenovane Gorske bukve – zapis prava, veljavnega v vinskih gorah (gorah). To je prvi slovenski uradni zapis prava, ki ureja odnose med lastniki vinogradov in tistimi, ki so jih obdelovali.

Na Rako je pred 150 leti med počitnicami zahajal kot dijak in študent slovenski pisatelj Ivan Tavčar k svojemu stricu, župniku na Raki, Antonu Tavčarju, ki je na Raki tudi pokopan.

V teh krajih so odkrili bogate predzgodovinske najdbe, zlasti številne halštatske gomile. Preko ozemlja raške župnije je šla tudi rimska cesta.

V nedeljo, 11. avgusta, smo obhajali farno žegnanje ob godu sv. Lovrenca in praznovali 650-letnico župnije Raka. Na ta visoki jubilej smo se pripravili s tridnevno duhovno obnovo. Slovesno sv. mašo je ob veliki udeležbi vernikov vodil novomeški škof msgr. Andrej Glavan. Vernike je spodbujal, naj bodo dejavni člani župnije, živi kamni občestva, čeprav okolje danes veri in kristjanom ni naklonjeno, saj zlasti mediji tako radi krizo v Cerkvi razlagajo po svoje. Ob obletnici župnije smo izdali tudi jubilejno znamko s sliko raške cerkve in skromno zloženko z osnovnimi podatki o zgodovini župnije.

Franc Levičar, župnik na Raki

JUBILANT – ŠKOF ANDREJ GLAVAN

PRAZNOVANJE 70-LETNICE

14. oktobra 2013 je naš novomeški škof Andrej dopolnil 70 let življenja. Praznovanja so se začela že v soboto, 12. oktobra, s priložnostnim koncertom v novomeški stolnici. Nastopila sta Mešani pevski zbor in Komorni orkester Glasbene matice Ljubljana s solisti, pod vodstvom dirigenta Aleša Makovca.

Škof, ki je tudi sam dolga leta prepeval v zborih in le-te na župniji tudi vodil, je užival ob tem darilu. Glasbeniki so izvedli delo Magnificat sodobnega skladatelja Johna Rutterja. Koncerta so se udeležili tudi apostolski nuncij v RS, vsi slovenski škofje ordinariji, župan MO Novo mesto, ožji sodelavci iz ljubljanske nadškofije, drugi duhovniki, prijatelji, znanci, predvsem pa številni škofovi sorodniki, ki so se pripeljali iz različnih slovenskih krajev. V nedeljo, 13. oktobra, je škof v dar prejel podoknico. Pela sta Moški pevski zbor sv. Štefan župnije Semič in Mešani pevski zbor stolne župnije, večer pa je popestril še trobilni kvintet. Sam praznični dan je bil sicer zaznamovan z rednim delom, pri obedih pa je bila tudi priložnost za praznovanje v krogu najožjih sodelavcev na obeh škofijah.

Pri vseh praznovanjih je bilo čutiti sproščenost in veselo vzdušje ter veliko naklonjenost do škofa Andreja. Duhovniki, sodelavci, sorodniki, prijatelji, znanci, verniki se ob jubileju skupaj z g. škofom zahvaljujemo Bogu za dar življenja, mu voščimo obilo

Škof Andrej Glavan in apostolski nuncij, nadškof Juliusz Janusz

Božjega blagoslova in moči pri njegovem odgovornem poslanstvu ter kličemo: »*Na mnogajja ljeta!*«

Nove naloge

Dosedanja bogata življenjska pot škofa Glavana je bila ob njegovem jubileju predstavljena že na več mestih. Od rojstva in življenja v domači Soteski, obiskovanja gimnazije v Kranju, študija kemije, preko vstopa v bogoslovje, duhovniškega posvečenja,

kaplanovanja v Škofiji Loki, ustanovitve župnije Suha, dolgoletnega župnikovanja v Stari Loki, ko je postopoma prevzemal tudi službe na ravni dekanije in škofije ter nazadnje do škofovskega posvečenja, delovanja v Ljubljani in imenovanja za novomeškega ordinarija, kjer že sedem let dobro vodi svojo čredo.

Letošnje leto pa je še posebej pestro. Škof Glavan se je konec julija udeležil Svetovnega dneva mladih v Riu de Janeiro. Čeprav je takoj po prihodu izvedel, da se bo moral že pred načrtovanim datumom vrniti v domovino, je imel še priložnost v celoti spremljati SDM in si ob pogledu na navdušene množice mladih nabrati optimizma in mladostne energije. Nekaj dni po njegovi vrnitvi sta nadškofa Stres in Turnšek 31. julija naznanila svoj odstop. Ob tem je bil škof Glavan s strani svetega očeta imenovan

za apostolskega administratorja ljubljanske nadškofije, škofje pa so ga izvolili še za predsednika Slovenske škofovske konference. Obe novi nalogi sta mu zelo povečali obseg dela. Za njegov delovnik to pomeni, da je poleg ponedeljka, ko se redno mudi na ljubljanski nadškofiji, v Ljubljani povprečno še dvakrat na teden, sodeluje na raznih sejah in sestankih ter sprejema duhovnike in druge goste. Dobro, da mu tako v Novem mestu kot v Ljubljani pri delu stojita ob strani ekipi na ordinariatu, ki na obeh krajih delujeta v polni zasedbi. Letos jeseni so bila poseben zalogaj tudi vprašanja glede odnosa med Cerkvijo in državo, ki so se odpirala ob novih zakonskih predlogih o obdavčitvi nepremičnin in idejah o spremembi zakona o verski svobodi. To breme v največji meri pade na vsakokratnega predsednika SŠK. V teh okoliščinah, ko je veliko odprtih

Visoki gostje na koncertu v stolnici sv. Nikolaja

Ob koncu koncerta se škof zahvaljuje nastopajočim ter gostom.

vprašanj, so se kot samoumevno pomnožila tudi srečanja z novinarji in odgovarjanje na njihova vprašanja, naj bo »prilичno ali neprilичno«. Vmes pa se je škof Glavan udeležil tudi beatifikacije bl. Miroslava Bulešića v Pulju in plenarnega zasedanja Sveta evropskih škofovskih konferenc v Bratislavi.

Kljub mnogim nalogam in utrujenosti škof Andrej z Božjo podporo dobro prenaša vse napore. V veliki meri ohranja optimizem in si želi, da bi ga papež čim prej rešil dodatnih bremen, da se bo lahko spet v polnosti posvetil pastirovanju le na enem kraju, v novomeški škofiji.

Janko J. Pirc, tajnik

Mešani pevski zbor in Komorni orkester Glasbene matice Ljubljana s solisti

JAGODE NAŠE PASTORALE

SPOMINSKO ZNAMENJE BLAŽENEMU ALOJZIJU GROZDETU V ŠENTRUPERTU

»Bil je obujen. Ni ga tukaj.

Poglejte kraj, kamor so ga položili« (Mr 16,6).

Po mučeniški smrti blaženega Alojzija Grozdeta 1. januarja 1943 na Mirni in potem, ko so otroci čez dober mesec in pol našli njegovo izmučeno truplo ob potoku Vejeršca, so ga 25. februarja 1943 pokopali na pokopališču v Šentrupertu. V knjigi o **Lojzetu Grozdetu je prof. Anton Strle takole opisal okoliščine Grozdetove smrti in pokopa:** »Zemeljski ostanki Lojzeta Grozdeta počivajo – pričakujejo veličastnega vstajenja – tam blizu njegovega rojstnega kraja, v Št. Rupertu, kjer je bil pokopan 25. februarja ob štirih popoldne. To je pokrajina, ki jo je Lojze zelo ljubil in ki se mu je v svoji lepoti zdela ena sama pesem, katere skladatelj je Bog sam. Pogreba se je udeležila množica ljudi, ki so se v srcu Lojzetu zaupljivo priporočali v priprošnjo, v živem prepričanju, da njihove molitve ne potrebuje, ker je že pri Bogu.«

Vsa leta po mučeniški smrti Lojzeta Grozdeta je bil njegov grob v Šentrupertu cilj romanja številnih vernikov, ki so se mu priporočali v molitvi. Reka romanjev v sedmih desetletjih ni nikoli presahnila. Ves čas so za zunanjo ureditev groba skrbeli

salezijanci iz Šentruperta skupaj z župljani in dobrimi ljudmi iz Šentruperta z okolico ter iz mirnske doline. Prižgane sveče in sveže

cvetje so vsakemu obiskovalcu pokopališča zgovorno pričali, kako živ je vseskozi molitveni spomin na našega prvega blaženega mučenca.

Ob sklepu škofijskega postopka za beatifikacijo je bila v avgustu 1999 izvedena ekshumacija trupla za kanonično prepoznavanje posmrtnih ostankov. Nato je bil spet pokopan v istem grobu vse do beatifikacije leta 2010. Po prenosu relikvij blaženega mučenca v Marijino cerkev na Záplazu

maja 2011 je Grozdetov odbor sklenil, da na dotedanji grob v Šentrupertu postavimo primerno spominsko znamenje. To je letos poleti storila župnija Šentrupert, ki jo vodijo salezijanci. Spominsko znamenje bo tako vse romarje, ki hodijo po poteh blaženega Alojzija Grozdeteta, spominjalo, da je bil na tem kraju skoraj sedemdeset let pokopan blaženi mučenec.

Pred praznikom vseh svetih je 26. oktobra dopoldan v župnijski cerkvi v Šentrupertu ob somaševanju duhovnikov daroval sveto mašo novomeški škof msgr. Andrej Glavan, nato pa na pokopališču blagoslovil novo spominsko znamenje. Naj blaženi mučenec Alojzij Grozde v *letu vere*, ki se bo končalo na praznik Kristusa Kralja, izprosi našemu narodu obilo Božjih milosti in zvestobe v veri!

Igor Luzar, postulator

*Luč ljubezni, lastna veri more osvetlili
vprašanja našega časa.*

papež Francišek - Luč vere, 34

DUHOVNIŠKI DNEVI V STRUNJANU

Čas zelo hitro beži, leto je naokoli in bliža se mesec november, ko se bomo duhovniki naše škofije zopet zbrali na DUHOVNIŠKIH DNEVIH (DD) v **Strunjanu od 10. do 13. novembra 2013** v hotelu Salinera kot lansko leto.

Kakor vam je znano, so duhovniški dnevi namenjeni permanentnemu oblikovanju vseh duhovnikov naše škofije. Ali kakor je zapisano v odloku: »So stalna oblika teološkega izobraževanja in duhovnega oblikovanja ter skušajo graditi prijateljske odnose v škofijskem prezbiteriju. *Udeležba prvih deset let po posvečenju je na duhovniških dnevih obvezna*« (prim. SSŠ, 8/07, str. 157).

Skupni naslov DD za letošnje leto se glasi: **ŽIVA OBČESTVA**. Ta naslov in tematika letošnjih DD je tesno povezana tudi s krovnim dokumentom PIP. Saj je bilo tudi izhodišče pri nastajanju tega dokumenta: »ŽIVA OBČESTVA CERKVE in njihovi posamezni člani bodo z novo apostolsko gorečnostjo vabili in spremljali brate in sestre k osebni veri, k osebni srečanju s Kristusom ...« (PIP, št. 59, str. 26).

Te osrednje tematike se bomo dotaknili v torek ob predavanjih p. dr. Andreja Šegule, minorita (župnika pri Sv. Petru v Ljubljani in predavatelja na TEOF): »**Od množičnosti v živa občestva**« (tudi o liku, podobi voditelja občestva) in p. Marjana

Čudna, ki nas bo ob konkretnih izkušnjah iz svoje župnije seznanil, kako so nastajala »**Živa - mala občestva v župniji**«; kako ljudi nagovoriti, motivirati, navdušiti, da se vključujejo v določene skupine. Lahko pa boste v pogovoru tudi udeleženci povedali svoje izkušnje, kako ste oblikovali določene skupine odraslih v svoji župniji.

Že v ponedeljek bosta zelo aktualni predavanji, ki bosta obravnavali bioetična vprašanja. Najprej bo spregovoril dr. Roman Globokar: »**Antropološki, teološki in etični vidiki človeškega življenja in njegovega posredovanja**«, za njim pa s. dr. Mirjam Cvelbar »**O delu z neplodnimi pari z medicinskega vidika** – postopki v pomoč plodnosti /razne rešitve/. Navzoč bo tudi zakonski par, ki se je srečal s to problematiko.

V sredo bosta naši gostji in predavateljici sestri Natalija in Jana Podjavoršek o »Družinski katezezi«, nova oblika, nov način, nov pristop, kjer so vsi otroci iz družine hkrati pri katezezi in starši aktivno sodelujejo itd.

Kljub pastoralnemu delu in katezezi, ki jo imate na župnijah, vam udeležbo na teh dnevih zelo priporočamo. Prosimo, da se prijavite čim prej ali vsaj do konca oktobra.

Božidar Metelko

SREČANJE VODITELJEV LJUDSKEGA PETJA

Bliža se sv. Cecilija, praznik našega petja pri bogoslužju, zato si podelimo nekaj lepega za Boga in vse nas. Predstavljajmo si Jezusa, kako je prepeval ob prvi sv. maši v dvorani zadnje večerje skupaj s svojimi učenci, ko so zapeli sakralno pesem in odšli proti Oljski gori. Mislim, da je bilo kaj slišati. To sedaj nadaljujemo tudi mi v Sloveniji in po vsem svetu. Koliko je korov, pevcev in zlasti navdušenih množic, ki odpirajo svoja srca, da bi z navdušenjem slavili Najvišjega! Ob vsem tem res čutimo odgovornost za to, kako slavimo svojega Boga in si pri tem med seboj pomagamo. Kaj pravi koncil o cerkvenem petju: »Ljudsko nabožno petje je treba skrbno gojiti, da se bodo pri pobožnostih in svetih opravilih ter pri samih liturgičnih dejanjih mogli po pravilih in določbah rubrik razlegati tudi glasovi vernikov.« (B 118) Pij XII. obravnava ljudsko petje že v okrožnici Mediator Dei. Zanimiv je cilj tega petja: Naj se skrbno izvaja s spoštljivostjo, kakršna se spodobi, saj more vero in pobožnost množic kristjanov zelo krepiti in vnemati.

Nato papež želi, da bi se uresničila misel Apostolskih del: Ubrane in mogočne pesmi našega ljudstva naj se dvigajo v nebo kakor bučanje šumečega morja in naj z donečim in povzdignjenim glasom razodevajo eno srce in eno dušo, kakor se spodobi bratom in otrokom istega Očeta (čl. 192).

Včasih pa ni takega navdušenja, ko pogledam po obrazih v cerkvi. Ne zamerite, toda pri ljudeh, bratih in sestrah, vidim, kot da je vsaka maša pogreb. Brez navdušenja, kot da se nas ne tiče, da nismo zraven, smo samo gledalci. Čeprav je pesem tako bogata, ne mislimo na vsebino bogastva božjega dotika. Komaj čakamo, da je konec bogoslužja – in tako iz nedelje v nedeljo in med tednom. Zato stopimo skupaj in si med seboj pomagajmo, se navdušujmo. Če bomo začutili, kakšen dar nam je Bog podaril, da lahko povzdignemo glas in srce, mu s tem prinesimo vsaj malo slave in drug drugega bogatimo in razveselimo. Vabim vas na srečanje voditeljev ljudskega petja po župnijah, ki bo v soboto, 16. novembra, ob 10. uri v škofijski dvorani v Novem mestu. Na srečanju boste dobili spodbude in nekaj praktičnih napotkov za oblikovanje ljudskega petja pri vas.

*s. Judita Božič, v imenu odbora za
ljudsko petje*

SLOVESEN SKLEP LETA VERE

Papež Benedikt XVI. je 11. oktobra 2012 razglasil za vesoljno Cerkev **LETO VERE**. V naši škofiji smo ga slovesno začeli 3. oktobra ob 9. uri v stolnici s somaševanjem vseh duhovnikov, potem pa so bile dekanjske konference za posamezne dekanije. Letos pa bi radi leto vere slovesno sklenili **v soboto, 23. novembra, ob 9. uri tudi v stolnici s somaševanjem duhovnikov in redovnikov** iz naše škofije, ki ga bom vodil novomeški škof. Kdor le more, je prisrčno povabljen. Duhovnike – župnike lepo prosimo, če na ta sklep povabite tudi svoje vernike.

Po slovesni maši pa se bo ob 10.30 nadaljevala celodnevna plenarna seja Škofijskega pastoralnega sveta.

škof Andrej Glavan

DOBRODELNI KONCERT ŽK ČRNOMELJ

Župnijska karitas Črnomelj vabi na 5. dobrodelni koncert z naslovom »Podajmo si roko upanja«, ki bo v **petek, 8. novembra, ob 19. uri, v Kulturnem domu Črnomelj**. Zbrana sredstva bodo namenjena za pomoč mladim pri plačilu dijaških in študentskih domov ter vozovnic. Radi pa bi tudi omogočili letovanje otrokom, številčnejšim družinam in starejšim.

Karitas ✦

SEMINAR KPŠ – ODPRT ZA VSE

Katehetsko pastoralna šola (KPŠ), ki organizira seminarje za katehistinje in katehete, vabi tudi druge udeležence, še posebno kakšnega duhovnika, kajti vsebina bi verjetno lahko obogatila tudi tiste, ki iščejo pota na področju izpopolnjevanja svojega oznanjevalnega poslanstva.

Seminarji bodo:

- v soboto, 9. novembra, v Baragovem zavodu v Novem mestu od 9.00 do 13.00 **seminar risanja pri katezezi**; izvaja prof. Stanka Hojnik iz Celja;
- od petka, 29. novembra, ob 19.00 do sobote, 30. novembra, ob 18.00 v Baragovem zavodu v Novem mes-

tu: Adventna duhovna obnova; vodi mag. Janez Žakelj;

- v petek, 3. januarja, od 16.15 do 19.30, in soboto, 4. januarja, od 8.00 do 13.15 v Baragovem zavodu v Novem mestu: **seminar o moči simbolne govorice v katezezi**; izvaja prof. s. Mojca Šimenc;
- v soboto, 1. februarja, od 9.00 do 16.00 v Baragovem zavodu v Novem mestu: **seminar** skupinskega dela z naslovom **Starši v izkustvenem dialogu s katehetom**; vodi ddr. Stanko Gerjolj.

s. mag. Brigita Zelič

JAGODE NAŠE PASTORALE

TEDEN KARITAS 2013

Letošnji teden Karitas bomo pričeli v ponedeljek, 25. novembra, in končali na prvo adventno nedeljo, 1. decembra, z nedeljo Karitas. Tako kot doslej bomo teden še na poseben način zaznamovali z raznovrstnimi dogodki in prireditvami na slovenski in lokalni ravni. Dobrodelni koncert KLIC DOBROTE z naslovom »Verjamem vate« bo v **sredo, 27. novembra**, ob 20. uri z neposrednim prenosom na RTV SLO, Radio Slovenija in Radio Ognjišče.

Tega dne bo tudi tradicionalno **romanje prostovoljcev Karitas** na Ponikvo, s pričetkom ob 11.00 (molitvena ura) ter z mašo ob 12.00. Po slovesnosti ste vsi sodelavci Karitas vabljeni na skupno kosilo ob 14.00 v Celje, ob 16.00 pa na javno generalko Klica dobrote.

Avtobusni prevoz iz Novega mesta bomo organizirali na Škofijski karitas. Zbrane prijave naj tajniki ŽK posredujejo do srede, 20. novembra, na telefon 07/ 38 44 428, po e-pošti info@nm.karitas.si ali na naslov Škofijske karitas Novo mesto.

Župnike prosimo, da po svojih župnijah opogumite in povabite prostovoljce h kratki predstavitvi dejavnosti Karitas, bodisi čez teden z dnevi odprtih vrat, pri uri verouka ali pa s sodelovanjem prostovoljcev pri pravi bogoslužja. V ta namen bo pripravljena brošura tedna Karitas, v kateri boste našli prošnje in predlog za oblikovanje pridige. Po

bogoslužju na nedeljo Karitas bodo nekatere ŽK pripravile skromno pogostitev s toplimi napitki. Za dodatne informacije smo vam na voljo na Škofijski karitas (gsm.: 040 862 303 in tel.: 07 38 44 428).

Z letošnjim letom se zaključuje pomoč Evropske zveze s hrano iz intervencijskih zalog, kar pomeni, da bodo možnosti za pomoč s hrano v prihodnje zelo okrnjene. Vse duhovnike in voditelje ŽK prosimo, da nagovorite župljane, naj v ta namen darujejo – bodisi v nabirko nedelje Karitas, osebno ali pa s plačilom položnice v dobrodelni akciji Košarica.

Vabimo vas, da se nam dejavno pridružite v naporu za povezovanje ter poživitev dobrodelnosti v okviru župnij in škofije.

Škofijska karitas Novo mesto

IN MEMORIAM

EDVARD (EDI) EBERL

V torek, 11. junija, so v zgodnjih jutranjih urah zvonovi po vsej stopiški župniji oznanili, da se je župnik Edi Eberl srečal s svojim Stvarnikom, ko je ponoči kot sveča dogorelo njegovo življenje.

Rodil se je 12. novembra 1941 v družini Avgusta in Natalije, roj. Mateža, v župniji Ljubno na Gorenjskem, kjer je stara in slavna božja pot pri t. i. Mariji udarjeni v neposredni bližini Brezij. Morda je bil prav zato vse življenje tako vdan Mariji. Nižjo gimnazijo je obiskoval v Kranju, srednjo versko šolo pa v Pazinu. Ker šola ni bila priznana, je moral že med njo odslužiti še vojaščino v Štipu v Makedoniji.

Po maturi je vstopil v ljubljansko bogoslovje in bil na praznik apostolov Petra in Pavla pred 43 leti posvečen v duhovnika. Njegovo prvo kaplansko mesto je bilo pri Mariji vnebovzeti v Cerkljah na Gorenjskem. Že po dveh letih kaplanske službe je bil nastavljen v Stopiče, v župnijo Marije Device, tolažnice žalostnih. Tu v Stopičah se je zelo trudil za lepoto cerkve. Zato je marsikdo občudoval stopiško cerkev, kako lepo je bila okrašena zlasti za večje praznike. Njegove posebne skrbi in zato tudi splošnega občudovanja

pa so bile deležne vsakoletne jaslice in božji grob. Posebno veselje je imel tudi za lepo, blagglasno pesem zvonov, saj je sam veliko pritrkaval, tudi druge uvajal in jih navduševal. Zato je v župniji nabavil precej zvonov. To sta poudarila tudi govornika: župljan Jakob Šafar in sošolec častni kanonik Florjan Božnar.

Dan pred pogrebom so se od pokojnega poslovili dekanjski duhovniki z dekanom Mirom Virantom na čelu. Ta je med drugim poudaril: »Ko sem ti na veliki petek prinesel sveta olja, si mi med kramljanjem dejal: 'Vem, dopolnjeno je! Lahko sem vesel, ker mi je Gospod izpolnil želji, ki sem ju imel. Prva je bila, da bi dočakal 70 let. In dočakal sem jih. Druga, da bi bil v župniji, ki mi je tako prirasla k srcu, 40 let. Tudi ta datum se približuje ...' Obdarjen si bil za darom govorništva. Bil si iskan pridigar, ki je znal čudovito prepletati vsakdanje dogodke z modrostjo in svetostjo Božje besede. Govoril si iz srca, prepričljivo, včasih z ostrino preroka, drugič z milino materinskega srca ... V oporoko si zapisal: 'Na grob mi napišite. *Končana je daritev!*' Da, končana. Razveseli se in stopi v svetlobo in milost nebeškega Jeruzalema.

Posebej naj omenim njegovo ljubezen do evharistije. Ne le, da je skrbel za lepo in slovesno češčenje v domači župniji, ampak se je vseh 40 let rad udeleževal, če je le mogel, celodnevna češčenja po vseh župnijah novomeške dekanije. V dekaniji Novo mesto je opravljal tudi druge odgovorne službe. Pet let, od 1980 do 1985, je opravljal službo dekana, nato pa od 1985 do leta 1997 prodekana.«

Pri pogrebni maši 13. junija 2013 se je ob škofu Andreju Glavanu zbralo nad 60 duhovnikov, med njimi tudi sošolec stiški opat p. Janez Novak, veliko stopiških župljanov in avtobus rojakov iz Ljubnega.

G. škof je sklenil nagovor: »Radi se ga spominjamo v molitvi, da bo čim prej vstopil v

dom, *kjer mu z zlatimi žarki sijalo bo sonce*, kot bi dejal pesnik Srečko Kosovel, in kjer se bo v Gospodu odpočil od svojega truda. Dragi Edi, počivaj v miru in Gospod naj ti bo bogat plačnik za vse tvoje duhovniško delo.«

IN MEMORIAM

FRANC ŠIFRER

Ob izteku noči 7. avgusta 2013 je v novo-meški bolnišnici prenehalo biti srce župnika Franceta Šifererja. Tako se je sobrat France poslovil od zamejskega življenja in srečal s svojim Odrešenikom in Učiteljem kot vernik – kristjan in kot božji otrok, kar je postal pred 76 leti pri krstu v župniji Selca nad Škofjo Loko. Rodil se je 25. januarja 1937 v Selcah nad Škofjo Loko v zelo verni krščanski družini. V njej je prejel vero, se vzgojil za skromnost in delavnost. Po osnovni šoli se je izučil za usnarja in kar nekaj let v Kranju opravljal ta poklic. Ni bil preveč trdnega zdravja, zato tudi vojaščine ni do kraja opravil. Po kratki vojaščini se je po nasvetu domačega župnika napatil v Pazin v Istri v cerkveno gimnazijo, da bi, če je božja volja, lahko sledil klicu v duhovništvo. Veliko truda je bilo potrebnega, da je maturiral in se 1963 vpisal v bogoslovje ter bil na praznik apostolov Petra in Pavla 1968 posvečen v duhovnika. Takoj po posvečenju je bil nastavljen za kaplana v župniji Dobropolje pri Ribnici. Že po treh letih, leta 1971, je postal župnik na Suhorju in tri leta pozneje še soupravitelj župnije Radovice. Na obeh župnijah se je srečal s skrajno skromnimi

razmerami brez župnišča, brez učilnice in z bolj ali manj zapuščenimi cerkvami.

Letos je obhajal že 45-letnico duhovništva. Pokojni France je bil v nekem smislu »pojem«. Bil je tako rekoč do smrti edini še živeči duhovnik-kmet, edini v naši škofiji in med redkimi ali morda še edini v Sloveniji. Kot pravi kmet in vinogradnik nikdar ni poznal dopusta in prostih dni. Zdaj se bo odpočil od svojega truda. Naj mu odslej v večnem domu z zlatimi žarki sije Sonce, kot bi dejal Srečko Kosovel.

Od njega so se poslovili tudi farani s Suhorja in Radovice. Faranka je med drugim dejala: »Morda smo s svojo trdo hribovsko držo premalokrat znali izraziti vso hvaležnost, a nedvomno ste pridobili naša srca. Skoraj 40 let je dolga doba. Vi in vsak izmed nas vemo le za posamezne zgodbe te štiridesetletne dobe, a Bog ima pred seboj celotno podobo. Prepričana sem, da zre v čudovit mozaik zgodb vašega življenja, prepletenih z dobrimi deli in barvami trenutkov sreče, radosti, veselja, stisk in žalosti. Ko se danes v imenu vseh radovskih faranov od vas poslavljam, čutim neizmerno hvaležnost Bogu za čas, ki ste ga

prebili med nami, obenem pa v imenu vseh obžalujem vsako zamujeno priložnost, ko bi še z večjo odprtostjo naših rok in src lahko za Vas in življenje župnije storili še več. Zaradi preprostosti in vsega dobrega, kar ste storili za nas, ostajate neizbrisno v naših srcih in molitvah. Naj Vam Bog nakloni obilno plačilo v nebesih.«

Pogrebna sveta maša je bila v petek, 9. avgusta, v farni cerkvi sv. Jožefa na Suhorju ob somaševanju skoraj petdesetih duhovnikov. Naš sobrat France se je vrnil v Očetovo hišo, njegovo telo pa je našlo svoje

zadnje zemeljsko domovanje med župljani na Suhorju, kjer je preživel večji del svojega življenja in čaka po Gospodovi obljubi vstajenja poslednji dan.

DEJAVNOSTI ŠKOFA ANDREJA GLAVANA

25. 5. je v Podgradu podelil zakrament sv. birme 26 birmancem.
26. 5. je v Prečni podelil zakrament sv. birme 15 birmancem. Ob 14. uri je v karmelu v Mirni Peči pokopal s. Rafaelo Jezusa in Marije. Popoldne je na Zápplazu vodil somaševanje osrednjega praznovanja Grozdetovega godu.

Junij

2. 6. je v novomeški stolnici vodil somaševanje ob prazniku svetega Rešnjega telesa in krvi, nato pa procesijo z dvema postajama po cerkvi. Ob 17. uri se je udeležil čiščenja Najsvetejšega zakramenta v stolnici v povezanosti s papežem Franciškom.
6. 6. je sprejel obisk predstavnika molitvene naveze sv. Terezije deteta Jezusa za duhovnike.
7. 6. je vodil pogreb Marije Godec, matere duhovnika Franca Godca v Žužemberku.
9. 6. je vodil somaševanje ob 24. spravni slovesnosti v Kočevskem Rogu. Popoldne je vodil somaševanje in se nato udeležil programa ob škofijskem srečanju družin v Žužemberku.
11. 6. je vodil pogreb Marije Milčinovič, matere duhovnika Jožeta Milčinoviča pri Treh Farah v Metliki.
12. 6. je v Baragovem zavodu obiskal župnijske gospodinje na letni duhovni obnovi.
13. 6. je vodil pogreb duhovnika Edija Eberla, župnika v Stopičah.
15. 6. se je v Baragovem zavodu udeležil študijskega srečanja v pripravi na pisanje pastoralnih načrtov (PIP).
16. 6. je vodil somaševanje ob dnevu odprtih vrat v Skupnosti Cenacolo v Škocjanu.
17. 6. se je udeležil skupne seje SŠK in senata TEOF v Ljubljani.
20. 6. je v Novem mestu gostil srečanje svojega duhovniškega letnika.
21. 6. se je v škofijskem atriju udeležil koncerta zbora in orkestra Musicalix ob dnevu državnosti.
23. 6. je v Stopičah podelil zakrament sv. birme 47 birmancem. Popoldne je na Zápplazu vodil somaševanje in praznovanje duhovnikov jubilarntov.
24. 6. se je udeležil maše za domovino v ljubljanski stolnici in osrednje državne proslave ob dnevu državnosti na Kongresnem trgu v Ljubljani.
25. 6. je blagoslovil obnovljeno podružnico sv. Janez Krstnika v župniji Sinji Vrh v Beli krajini.
28. 6. se je udeležil maše za papeža Franciška in sprejema pri apostolskem nunciju ob prazniku apostolskih prvakov Petra in Pavla.
29. 6. je v novomeški stolnici ob navzočnosti 60 duhovnikov in množice vernikov v mašnika posvetil Mitja Buliča iz župnije Črmošnjice in Dejana Pavlina iz župnije Šentjernej.
30. 6. je na Trdinovem vrhu na Gorjancih med sv. mašo blagoslovil nov nadstrešek in odlitek originalnega kipa sv. Jere pri ruševinah cerkve sv. Jere. Popoldne je na kratko obiskal novomašno slavje v Črmošnjicah.

Julij

5. 7. je v Novem mestu sprejel skupino 16 sodelavcev časopisa Nedelja, Dušnopastirskega urada in Katoliške akcije iz Celovca.
6. 7. se je na ljubljanskih Žalah udeležil slovesnosti ob 50. obletnici smrti nadškofa Antona Vovka.
7. 7. je ob 550-letnici župnije posvetil nov zvon za župnijsko cerkev v Žužemberku. Na kratko je obiskal novomašno slavje v Šentjerneju. Zvečer se je udeležil zlate maše upokojenega koprskega škofa msgr. Metoda Piriha v Logu pri Vipavi.
- 15.–17. 7. se je kot predstavnik SŠK udeležil splošnega zasedanja škofovske konference BiH v Banja Luki.
- 22.–28. 7. se je udeležil Svetovnega dneva mladih v Riu de Janeiru v Braziliji.
31. 7. je bil po odstopu msgr. dr. Antona Stresa z mesta ljubljanskega nadškofa metropolita imenovan za apostolskega administratorja ljubljanske nadškofije. Isti dan je bil izvoljen tudi za predsednika Slovenske škofovske konference (SŠK).

Avgust

7. 8. je vodil pogreb duhovnika Jožefa Tomšiča na Brezovici pri Ljubljani.
11. 8. je vodil slovesnost ob 650-letnici župnije Raka.
14. 8. je vodil slovesnost in se udeležil praznovanja ob 650-letnici župnije Fara pri Kočevju.
15. 8. na praznik Marijinega vnebovzeta je umestil novega župnika Jožeta Račkega v župniji Št. Peter - Otočec. Vodil je slovesno praznično somaševanje na Zápazu. Popoldne je posvetil nov oltar in župnijsko cerkev v župniji Kranj - Drulovka/Breg.
18. 8. je umestil novega župnijskega upravitelja Janeza Cerarja CM v župnijah Škocjan, Bučka in Sveti Duh.
23. 8. se je udeležil maše v ljubljanski stolnici ob spominskem dnevu na totalitarizme.
25. 8. je v Stopičah umestil novega župnika Tadeja Kersniča.
28. 8. je vodil rekollekcijo duhovnikov v Škocjanu. Po maši so duhovniki obiskali Skupnost Cenacolo za odvajanje od zasvojenosti in imeli skupno kosilo v Leničevem domu.
29. 8. je opravil redno vizitacijo v karmelu v Sori.
31. 8. je vodil tradicionalno romanje bolnikov, invalidov in starejših na Zápaz.**September**
1. 9. je blagoslovil obnovitvena dela pri podružnici sv. Rozalije v župniji Krško. Popoldne je vodil pogreb Jožeta Račkega, očeta duhovnika Jožeta.
2. 9. je vodil sejo izvršilnega sveta KORUS in SŠK.
8. 9. na praznik Marijinega rojstva je vodil somaševanje na Zaplazu.
9. 9. je sodeloval na tiskovni konferenci ob predstavitvi prevoda nove okrožnice Luč vere v Ljubljani.
11. 9. se je udeležil pastoralnega tečaja v Zavodu sv. Stanislava v Ljubljani. Zvečer je vodil somaševanje na mednarodni konferenci Združenja krščanskih vojakov v Celju.
12. 9. se je udeležil pastoralnega tečaja v Baragovem zavodu v Novem mestu.
14. 9. se je udeležil in izrekel pozdravne besede ob položitvi temeljnega kamna islamskega kulturnega centra v Ljubljani.

15. 9. je vodil slovesnost ob 150-letnici župnija Ljubljana Črnuče. Popoldne je vodil somaševanje ob nedelji svetniških kandidatov ljubljanske metropolije v Šmartinu pri Kranju.
18. 9. se je udeležil in vodil somaševanje na letošnjem Redovniškem dnevu v Šentjerneju.
19. 9. je posnel izjave za avstrijsko televizijo ORF.
20. 9. je vodil somaševanje ob 100-letnici ljubljanskega duhovnika Mihaela Trdina v duhovniškem domu Mane nobiscum.
21. 9. je v Trebnjem podelil zakrament birme 47 birmancem. Popoldne je vodil somaševanje škofov in duhovnikov na Stični mladih.
22. 9. se je v Novi Cerkvi pri Vojniku udeležil praznovanja Slomškove nedelje.
28. 9. se je v Pulju udeležil beatifikacije duhovnika mučenca Miroslava Bulešiča.
29. 9. je v Ajdovcu vodil praznovanje ob 140-letnici rojstva častitljivega Božjega služabnika škofa Janeza Franciška Gnidovca.
30. 9. je kot predsednik SŠK skupaj s predstavniki krščanskih Cerkva in islamske skupnosti sodeloval na tiskovni konferenci in podpisu izjave proti predlogu zakona, ki naj bi določil obdavičtev vseh nepremičnin, tudi sakralnih objektov.

Oktober

- 3.–6. 10. se je v Bratislavi udeležil plenarnega zasedanja Sveta evropskih škofovskih konferenc (CCEE) na temo odnosa med Cerkvijo in državo, Evrope med laičnostjo in laicizmom. Na zasedanju je predstavil položaj Cerkve na Slovenskem. V okviru srečanja so se škofje srečali tudi s predsednikom vlade in predsednikom Republike Slovaške.
7. 10. je vodil redno sejo SŠK v Kopru.
10. 10. je v Ljubljani sprejel skupino duhovniške Sodalitete iz Tinj na Koroškem.
12. 10. se je v novomeški stolnici udeležil slavnostnega koncerta Glasbene matice Ljubljana ob svoji sedemdesetletnici in na sprejemu pogostil visoke goste, duhovnike, sodelavce, sorodnike in prijatelje.
13. 10. je v Škocjanu podelil zakrament sv. birme 28 birmancem. Zvečer je prejel podoknico Moškega zbora iz Semiča, Mešanega zbora stolne župnije in trobilnega kvinteta.
14. 10. je ob rednem delu praznoval 70. rojstni dan.
16. 10. se je udeležil sestanka predstavnikov verskih skupnosti pri predsednici vlade Alenki Bratušek glede odprtih vprašanj napovedanega zakona o nepremičninah.
17. 10. se je udeležil koncerta in sprejema češkega veleposlaništva v ljubljanski filharmoniji.
18. 10. je v Ratečah vodil pogreb Fani Petrič, mame msgr. Francija Petriča, odgovornega urednika Družine.
19. 10. se je na Otočcu udeležil pobude Prebudimo Slovenijo. Zvečer je na ljubljanskih Žalah vodil slovesnost ob 10. obletnici smrti prof. Antona Strleta.
20. 10. je v Cerkljah ob Krki vodil somaševanje na škofijskem misijonskem dnevu.

NAPOVEDNIK

- 1. 11. Maša in molitev za pokojne na novem pokopališču v Srebrničah ob 14. uri
- 3. 11. Grozdetov molitveni shod na Zápazu, sv. maša ob 15. uri
- 8. 11. Dobrodelni koncert ŽK Črnomelj, ob 19. uri v Kulturnem domu Črnomelj
- 9. 11. Seminar risanja pri katezezi. Baragov zavod od 9. do 13. ure
- 10. – 13. 11. Duhovniški dnevi v Strunjanu
- 14. 11. Četrtekov izobraževalni večer ŠKNM, ob 17. uri v Baragovem zavodu; predavatelj dr. Marko Pišljari: Kako izboljšati motivacijo za zdravljenje odvisnosti od alkohola.
- 15. 11. Vpis na Teološki fakulteti v Ljubljani v program izpopolnjevanja »Karitativno delo« (Več informacij o pogojih vpisa na spletni strani **www.karitas.si**).
- 23. 11. Sklep leta vere – škofova maša v stolnici ob 9. uri
- 23. 11. Celodnevna plenarna seja ŠPS ob 10. uri na škofiji
- 24. 11. KRISTUS KRALJ – ob 9. uri slovesna škofova maša v stolnici
- 24. 11. popoldne – srečanje članov ŽPS po dekanijah
- 25. 11. – 1. 12. Teden Karitas
- 27. 11. Romanje prostovoljcev in sodelavcev Karitas na Ponikvo
- 27. 11. Ob 20. uri dobrodelni koncerta Klic dobrote z neposrednim prenosom RTV SLO1 in Radia Ognjišče
- 29. 11. Adventna duhovna obnova od 19. ure do sobote, 30. 11., do 18. ure – Baragov zavod
- 26. 12. Maša za domovino v stolnici ob 9. uri

Leto 2014

- 3. – 4. 1. Seminar o moči simbolne govornice v katezezi bo v petek od 16.15 do 19.30 in soboto, 4. 1., od 8. ure do 13.15 v Baragovem zavodu.
- 5. 1. Podelitev lektorata bogoslovcu v ljubljanski stolnici
- 1. 2. Starši v izkustvenem dialogu s katehetom od 9. do 16. ure v Baragovem zavodu v Novem mestu
- 2. 2. Dan posvečenega življenja
- 14. 2. Komisija za permanentno oblikovanje duhovnikov
- 12. 3. Seja Duhovniškega sveta v Baragovem zavodu ob 9.30

KAZALO

UVODNIK	2
DUHOVNIK – VODITELJ V NOVI EVANGELIZACIJI	4
SOODGOVORNOST LAIKOV V ŽUPNIJI	6
»DOBER IN PRAVI PASTORALNI NAČRT SE NE NAPIŠE, AMPAK SE IZMOLI!«	8
SKUPAJ GRADIMO ŽIVA OBČESTVA	10
TRENDI PRI STATISTIKI VEROUČENCEV 2008 – 2013	11
ODBOR ZA BRALCE	13
UROŠ PAVKOVIČ	14
REDOVNIK IN REDOVNICA, ČLOVEKA DUHOVNEGA IZKUSTVA	16
KLJUB VIHRAM JE CERKEV ŠE VEDNO TU	17
650 LET ŽUPNIJE RAKA	20
PRAZNOVANJE 70-LETNICE	22
SPOMINSKO ZNAMENJE BLAŽENEMU ALOJZIJU GROZDETU V ŠENTRUPERTU	25
DUHOVNIŠKI DNEVI V STRUNJANU	27
SREČANJE VODITELJEV LJUDSKEGA PETJA	28
SLOVESEN SKLEP LETA VERE	29
DOBRODELNI KONCERT ŽK ČRNOMELJ	29
SEMINAR KPŠ – ODPRT ZA VSE	30
TEDEN KARITAS 2013	31
EDVARD (EDI) EBERL	32
FRANC ŠIFRER	34
DEJAVNOSTI ŠKOFA ANDREJA GLAVANA	36
NAPOVEDNIK	39
KAZALO	40

Jagode naše pastore, Glasilo Škofije Novo mesto

Izdaja: Pastoralna služba; Odgovarja: prelat Božidar Metelko; Ureja: mag. Igor Luzar, Tehnični urednik Janko Jožef Pirc, Naslovnica: Portret škofa Glavana (akad. slikar Samo Kralj); Jezikovni pregled: Marija Bratina; Grafična priprava in tisk: Špes, grafični studio, Novo mesto

JAGODE NAŠE PASTORALE

Grb škofa Andreja Glavana

JAGODE NAŠE PASTORALE

številka

3

ISSN 2332-2701

9 1772232 1270001